Міжрегіональна Академія управління персоналом
Міжнародна Кадрова Академія
Міжнародний університет “UISEK” (Республіка Еквадор)
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Навчально-науковий інститут міжнародних відносин та соціальних наук

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 6

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
“Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі”
м. Київ, МАУП, 29 березня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 2 від 28.02.17)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 6: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. "Проблеми культури наукової роботи та академічної доброчесності у сучасному світі", 29 березня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 158 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Погорєлова Інна Сергіївна
Становлення культурної політики Євросоюзу: історія питання *60*

Гайдукевич Геннадій Анатолійович
Психологічний вимір глобалізаційних процесів в Україні *63*

Чорноштан Євгеній Валерійович
Раціоналістична концепція освіти в науковій спадщині Ф. Прокоповича *67*

ЗАХИСТ АВТОРСЬКИХ ПРАВ ТА НАУКОВОГО ПРІОРИТЕТУ: ГЛОБАЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ, ПИТАННЯ ДЕРЖАВНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ОСОБИСТІСНІ МОТИВАЦІЇ

Гула Руслан Володимирович
Інформаційна безпека держави в комплексі наукових підходів *71*

Заросило Володимир Олексійович
Корупція у сфері інтелектуальної власності *75*

Іваненко Олена Володимирівна
Плагіат або клептопаразитизм: назви різні, а сутність одна *77*

Веклич Владислав Олександрович
Сутність наукового пріоритету при дослідженні публічної політики щодо запобігання і боротьби з корупцією в Україні *80*

Медвідь Федір Михайлович, Курчина Тамара Олександрівна, Твердохліб Анатолій Іванович
Правова культура як важлива складова наукової роботи та академічної доброчесності *83*

Циганюк Юлія Володимирівна, Охман Ольга Василівна
Коротка характеристика складу правопорушення "академічний плагіат" *86*

Алієва-Барановська Віра Миколаївна
Академічний плагіат у сфері авторського права *89*

Бортник Валентин Анатолійович
Захист права інтелектуальної власності *92*

Міхеєв Михайло Володимирович
Захист прав інтелектуальної власності у виконавчому провадженні в Україні *95*

Баєв Вадим Вікторович
Науково-методологічні основи формування компетенцій з інтелектуальної власності при підготовці фахівців з медичного туризму *97*

Медвідь Федір Михайлович, Мельниченко Ярослав Богданович, Панченко Андрій Володимирович
Інтерпретація права як цінності культури і запорука академічної доброчесності юриста *100*

Гребень Світлана Євгенівна
Академічна доброчесність як умова забезпечення інтересів держави *103*

Філіппов Михайло Іванович, Сахарова Тетяна Вадимівна
Причини виникнення комунікаційних бар'єрів в маркетинговому просуванні товарів і шляхи їх подолання *105*

В. В. БАЄВ
канд. екон. н., доц., ННІМВСН МАУП

НАУКОВО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ

Право інтелектуальної власності — це совокупність цивільно-правових норм, що регулюють відношення, пов'язані з творчою діяльністю. При цьому цивільне право не регулює безпосередньо саму творчу діяльність, бо процес творчості залишається за межами дії його норм. Функції цивільного права полягають у визнанні авторства на вже створені результати творчої діяльності, установленні їх правового режиму, моральному та матеріальному стимулюванні і захисті прав авторів та інших осіб, що мають авторські права.

Виняткові авторські і подібні їм права (право на винахід, промисловий зразок, раціоналізаторську пропозицію і т. д.) виникли як реакція права на масове застосування товарно-грошових відносин у духовній сфері, що дозволяє ставити знак рівності між виключним правом і правом власності, і розділ VI Закону України "Про власність" так і називається "Право інтелектуальної власності".

Однак інтелектуальна власність має свою істотну специфіку, яка полягає в нематеріальній природі об'єктів права інтелектуальної власності, творчий характер праці по їх створенню, тобто це інститут власності на нематеріальні блага його суб'єктів [6].

Підготовка фахівців для індустрії туризму є важливою складовою вітчизняної системи освіти. Концептуальні ідеї щодо змісту та організації професійної підготовки майбутніх фахівців для сфери туризму базуються на положеннях Конституції України, Законів України "Про освіту", "Про професійно-технічну освіту", "Про вищу освіту", "Про внесення змін до Закону України "Про туризм", а також Національної доктрини розвитку освіти та Державної цільової соціальної програми розвитку в Україні спортивної та туристичної інфраструктури у 2011–2022 роках [1], в яких визначено пріоритетну роль освіти в державній політиці, обґрунтовано стратегію та основні напрями розвитку освіти в нашій державі, зокрема підготовки висококваліфікованих фахівців для туристичної галузі.

Аналіз даних Державної служби статистики України свідчить, що майже половина працівників туристичних підприємств не мають спеціальної освіти з напряму "Туризм".

В XXI сторіччі медичний туризм перетворився в окремий вид туристичної індустрії. За прогнозами Всесвітньої організації охорони здоров'я до 2022 року туризм та охорона здоров'я мають стати провідними галузями світогосподарства.

Розвиток медичного туризмі в Україні має передбачати надання гарантій туристичного підприємства щодо відповідної компетентності його персоналу та з цією метою встановлювати та підтримувати план розвитку персоналу з організації медичного та оздоровчого туризму та пов'язані з цим процеси. Основні етапи циклу вибору та проведення навчання персоналу туристичної організації з питань організації медичного туризму мають відповідати ДСТУ ISO 10015:2008.

Професійна підготовка фахівців для сфери медичного туризму має включати такі компоненти: пізнавальний, функціональний, діяльнісний, особистісний. При цьому: пізнавальний компонент відображає зміст професійної підготовки фахівців сфери медичного туризму; функціональний — професійну підготовку фахівців сфери медичного туризму до виконання професійних функцій; діяльнісний — професійну підготовку майбутніх фахівців сфери медичного туризму до здійснення різних видів професійної діяльності в умовах організації міжнародних турів з оздоровчого та медичного туризму; особистісний — формування особистості фахівця сфери медичного туризму, його особистісних якостей та професійної культури та біоетики.

При підготовці фахівців, орієнтованих на сферу медичного туризму, мають враховуватись вимоги національного стандарту ДСТУ ISO 9004:2012. В п. 6.3.2 якого визначається, що організація має гарантувати відповідну компетентність та з цією метою встановлювати та підтримувати план розвитку персоналу та пов'язані з цим процеси [2].

Окремим міжнародним стандартом ISO 10015:1999 та згармонізованим до нього національним стандартом ДСТУ ISO 10015:2008 "Управління якістю. Настанови щодо навчання персоналу" визначено, що систематичний процес навчання може внести суттєвий внесок в досягненні організацією цілей, спрямованих на поліпшення системи управління якістю та реалізації бізнес-стратегій [3, 4]. У відповідності до вищезазначеного стандарту туристична організація має постійно аналізувати компетентність персоналу та виявляти розходження між існуючою його компетентністю та тією, що вимагається базовими стандартами ISO. Цикл вибору та проведення навчання персоналу туристичної організації за чотирьохступеневим процесом, передбаченим стандартом ДСТУ ISO 10015:2008. У відповідності до п. 4.2 цього стандарту на першій стадії циклу туристична організація має визначити компетентність, яка необхідна для фахівця з медичного туризму. Після цього оцінюється компетентність працюючого персоналу та розробляються плани щодо усунення невідповідностей в компетентності в сфері медичного туризму.

Навчання фахівців з медичного туризму має бути безперервним та проводитись на рівнях дипломної та післядипломної освіти.

У Законі України "Про освіту" від 05.09.2017 № 2145-VIII та Листі МОН України від 24.10.2017 № 1/9–565 "Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти" велике значення приділяється розробленню нових підходів до навчання та викладання, утвердженню чесності та етичних цінностей в освітньому процесі і науковій діяльності, створенню нових механізмів побудови комунікації в закладах вищої освіти [5].

Значна увага захисту інтелектуальної власності та боротьбі з академічним плагіатом приділяється у проекті Стандарту вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 242 "Туризм" (листопад 2017 р.). Так у розділі VI. Атестація здобувачів вищої освіти, у вимогах до заключної кваліфікаційної (дипломної) роботи зазначено, що обов'язковою є перевірка дипломної роботи на плагіат та оприлюднення на офіційному сайті відповідного підрозділу закладу вищої освіти. У розділі VII даного Стандарту "Вимоги до системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти / Запобігання та виявлення академічного плагіату / Дотримання правил професійної етики" обов'язковим є забезпечення дотримання системи прозорості та об'єктивності оцінювання результатів навчання та впровадження програм перевірки на плагіат наукової продукції.

Таким чином на всіх етапах підготовки фахівців з медичного туризму набирає актуалізації формування компетенцій з інтелектуальної власності, захист інтелек-

туальної власності та боротьба з академічним плагіатом, що сприятиме формуванню високої академічної культури серед здобувачів вищої освіти, якості освітньої діяльності та якості вищої освіти.

Джерела

1. Постанова Кабінету Міністрів України “Про затвердження Державної цільової соціальної програми розвитку в Україні спортивної та туристичної інфраструктури у 2011–2022 роках” від 29 червня 2011 р., № 707.
2. ДСТУ ISO 9004:2012 Управління задля досягнення сталого успіху організації. Підхід на основі управління якістю [Електронний ресурс]. — Шлях доступу: document. ua/upravlinnja-zadlja-dosjagnennja-stalogo-uspihu-organizaciyi.- nor24660. html
3. ДСТУ ISO 10015:2008 Управління якістю. Настанови щодо навчання персоналу [Електронний ресурс]. — Шлях доступу: document. ua/upravlinnja-jakistyu.-nastanovi-shodo-navchannja-personalu-i-nor24545. html -
4. ISO 10015:1999 Quality management. Guidelines for training [Електронний ресурс]. — Шлях доступу: http: // www. iso. org/iso /catalogue_detail?csnumber =21231
5. Лист МОН України від 24.10.2017 № 1/9–565 “Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти” [Електронний ресурс]. — Шлях доступу: https: // old. mon. gov. ua/ua/about-ministry/normative/8150-
6. Интеллектуальная собственность в Украине [Електронний ресурс]. — Шлях доступу: https: // toukraine. org. ua/intellectual-property-in-ukraine